

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

Duben/květen 2018

Číslo 3

Uvnitř také najdete: *Život farnosti, Pro děti, Vzdělávací cyklus, Pro čtenáře...*

Slovo otce Mariusze

Sestry a bratři, už za nedlouho Slavností Soslání Ducha Svatého skončí velikonoční doba. Spontánně se nám tedy nabízí k zamyšlení téma Třetí božské Osoby. Skutky apoštolů v 2. kapitole mluví o Duchu Svatém jako o Přímluvci (Zastánci) a Utěšiteli, který po Ježíšově odchodu do nebe sestoupí a povede církve. Bude nám připomínat Ježíšova slova, povzbuzovat ve víře, přinášet pokoj, oživovat v nás naději a radostné očekávání Ježíšova definitivního příchodu. Janovo evangelium ho také nazývá Duchem pravdy (J 16,13), který zná plány Boží i naše nitro. Proto nás může vést po Božích cestách, prozařovat temnoty našich srdcí, napomínat, usvědčovat z hříchu, ukazovat velikost Božího milosrdenství.

Sv. Basil Veliký (+379) učí, že bez Ducha Svatého bychom nemohli dosáhnout nebe, neboť je to právě Duch Svatý, který „pozvedá srdce do výše, vede za ruku slabé a zdokonaluje pokročilé... a svým společenstvím je činí duchovními.“ Sv. Augustin zase říká, že „Duch Svatý je láska mezi Otcem a Synem“. Tzn. je tím, kdo sjednocuje a vytváří společenství v Bohu samotném, je nejvyšším poutem lásky i Láskou - Osobou.

Je také Božím darem nám, Bůh ho vylévá na nás a v něm dává i sám sebe.

Duch Svatý v nás působí, že jsme schopni naslouchat Bohu, poznávat ho a věřit v něj. Duch Svatý také inspiroval pisatele Bible, když zapisovali Boží poselství. I nám dnes pomáhá správně číst Bibli. Vídáme ho symbolicky znázorňovaného jako dech, vzduch či bouři, nebo jako vodu, oheň, světlo či oblaka. Často je jeho symbolem holubice, která sestupuje na Ježíše při křtu (Mt 3,16).

Modlíte se k Duchu Svatému? - Duch Svatý v nás působí pokoj, lásku a radost. „Radost je jakýmsi znakem křesťana. Křesťan bez radosti buď není křesťan, nebo je nemocen. Jiná možnost není. Radost je pečeť křesťana. I v bolestech, souženích a pronásledováních... A kdo působí tento pokoj, tuto lásku i radost? Duch Svatý! Velký neznámý našeho života...“ (promluva papeže Františka z 22.5.2014).

Každým rokem od pátku po slavnosti Nanebevstoupení Páně se celá církev po devět dní modlí o nové vylití Ducha Svatého, tzv. novénu. Poprvé se takto před letnicemi modlili Ježíšovi učedníci spolu se ženami, s Ježíšovou Matkou Marií a s Ježíšovými příbuznými (srov. Sk 1,14) a Duch Svatý sestoupil s mocí, kterou nikdo nečekal. Modleme se i my, a přizvěme k tomu také Pannu Marii, aby se modlila s námi o nové letnice v našem životě a v životě církve. Nejlépe by bylo, kdybychom se mohli tyto dny scházet na modlitbu v nějakém společenství nebo ve vlastní rodině. Bůh je připraven nám dát svého Ducha v hojnosti. Stojíme však o něj? Jsme opravdu připravení se mu otevřít?

Přeju vám, sestry a bratři, a stejně tak i sobě, milost darů Ducha Svatého, který všechno oživuje a činí věci

	<p>nové. Dovolme Mu, aby obnovil v nás hlubokou touhu po Bohu a Ježíši Kristu, jediném Spasiteli světa. Váš otec Mariusz</p> <p style="text-align: right;"><i>(o. Mariusz Józef Sierpniak)</i></p>
<p>Liturgické období</p>	<p>Milí čtenáři, dovolte mi tentokrát, abych uvedla na tomto místě přehled svátečních dní následujících po Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně, která letos připadla na 1. dubna. Tuto neděli může být večer čteno evangelium o dvou učednících a o tom, jak potkali Ježíše cestou do Emmauz. 2. neděli velikonoční ustanovil sv. papež Jan Pavel II. za neděli Božího milosrdenství. Na čtvrtek 10. 5. pak připadá Nanebevstoupení Páně. Po něm za 10 dní slavíme Slavnost Soslání Ducha svatého a tou končí doba velikonoční. (Svatodušní nověnu se tedy začneme modlit v sobotu 12. května.) V neděli 27. 5. je Slavnost Nejsvětější Trojice a poslední květnový den pak Slavnost Těla a krve Páně neboli Boží tělo.</p> <p>Takto tedy vypadá liturgický kalendář. Vráťím se ještě na začátek ke čtení o emauzských učednících. Vždycky na mě působí opravdu radostně a navíc odpovídá na otázky, které si kladu stále znovu a znovu. Jak mohu komunikovat s Bohem? Na jaké rovině? Co je to vlastně duch, co duše? Dokážu se v duchu dostatečně usebrat? Jak Boha poznám? A přijde zrovna ke mně, která jsem tak nedůležitá a hříšná? Co mám dělat?</p> <p>Tak tedy prvně – byl to Ježíš, kdo se připojil k mužům, kteří odcházeli zklamaní z Jeruzaléma. Oni jej nehledali, ani jej už nečekali. Nevybral si k tomuto setkání ani nikoho ze svých nejbližších, dvanácti apoštolů. A co oni? Nechali se jím doprovázet a naslouchali tomu, co jim říkal. A jeho slova jim dodala nadšení a zápal. Co ještě znamená, že „jim hořela srdce“? Ježíš působil na jejich</p>

	<p>city, na zcela lidskou rovinu, která je součástí každého z nás. Aby nás tedy Kristus nadchl, není snad třeba složitějšího studia či hluboké meditace, která nám připadá nedosažitelná. Stačí se nechat doprovodit a otevřít Ježíši srdce. Kéž se jím necháme uchvátit.</p> <p style="text-align: right;"><i>(Terezie Vařeková)</i></p>
<p>Co se děje</p>	<p>Dívčí olympiáda v Telnici:</p> <p>Dne 10. března 2018 se do Telnice sjelo celkem 125 děvčat z 11 farností modřického děkanátu, aby se zúčastnily prvního ročníku dívčí olympiády. Mezi nimi bylo i 5 odvážných dívek z Moravan, za což jim patří veliký dík! Akce začala v telnickém kostele sv. Jana Křtitele modlitbou a požehnáním pana děkana Jana Nekudy. Poté následovala soutěž farností o to, čí oheň bude nejdříve na sokolovně a bude celý den hořet jako olympijský. Ve štafetovém běhu zvítězily na plné čáře holky z Moravan. Byly nejmenším týmem, a tak se nemusely tolik zdržovat s předáváním lucerničky. Poté už se ale děvčata musela rozdělit na mladší (I. stupeň ZŠ) a starší (II. stupeň ZŠ) a připojit se k větším týmům z jiných farností. Celé dopoledne patřilo fotbalovému turnaji, jehož zpestřením bylo zábavné taneční vystoupení kluků převlečených za mažoretky. V poledne se všichni sešli u společného oběda z toho, co kdo přinesl. Stoly se prohýbaly pod množstvím dobrot, a tak zbyla ještě spousta buchet na odpolední svačinku. Po obědě se všechna děvčata přesunula k farnímu kostelu na společnou křížovou cestu a zpívání chval s kytarovým doprovodem. Krátký odpočinek vystřídaly odpoledne opět týmové soutěže na různých stanovištích tentokrát na orlovně. Holky si např. zkusily během půl hodiny vymyslet a nacvičit divadelní scénku</p>

s rekvizitami, které dostaly, a předvést ji na podiu, nebo společně nacvičit písničku, ve které se vyskytovalo konkrétní předem dané slovo. Nechyběl ani test zručnosti v podobě výstavby vlastního kostela z velkých kartonových archů či biblický AZ kvíz. Opravdu kuriózní pak byl úkol obléci jednu dívku z týmu do plesových šatů, které měly být vytvořené jen z novin a toaletního papíru. Následná módní přehlídka s promenádou a představením modelů na podiu byla opravdu krásnou podívanou! Bohu díky všem organizátorům za skvěle připravené setkání a věřme, že budou následovat i další ročníky!

(Petra Marcinčáková)

Dva pohledy na manželskou duchovní obnovu v Kostelním Vydří:

Milí spolufarníci, v postní době proběhla manželská duchovní cvičení v Kostelním Vydří. Děkuji tímto

---

moravanským farníkům, že náš želešický trojlístek přijali mezi sebe a dopřáli nám krásné tři dny ztišení, postního rozjímání a inspirace do všedních dnů. Už příjezd ke klášteru je symbolický. Kdo jste to nezažili, představte si... holá pole, sem tam remízky a uprostřed předjarní přírody impozantní barokní komplex budov, jimž dominuje kostel jako jeho střed. Každá ze čtyř bran je po celou dobu našeho pobytu stále otevřená. Nikdo, kdo sem zamíří, nenarazí na překážku v podobě mříží či závorů a může jít až k samotnému srdci kláštera. Jak povzbudivé pro nás, poutníky. V těchto zdech se po staletí modlí ti, kdo touží po Boží blízkosti, děkují za projevy Boží přízně a prosí o pomoc a povzbuzení. Kolik toho už zdi kláštera slyšely a kolika lidem už místní duchovní pomohli. Jsme jenom jedni z mnoha. A tak nasloucháme moudrým slovům O. Serafima. Přemýšlím, co tím chce říct Pán zrovna mně. Klečím před oltářem. Zpíváme. Povídáme si. Přijímáme to, co nám nabízí laskavost hostitelů. Tvoříme společenství. Myslíme na ty, kteří tu s námi nejsou. Modlíme se za ty, kteří to potřebují. Obdivujeme místní knihovnu plnou starých i současných knih. Jen si vyber, člověče, všeho dobrého je hojnost...

Díky za místa, kde to lze zažít, a díky za lidi, kteří nás nenechají trouchnivět a pomáhají nám rozkvétat.

(P. Machová)

I letos se konala duchovní obnova v klášteře u bratří karmelitánů. Celý program začínal v pátek mší svatou, kterou pro nás sloužil otec Serafim.

Tentokrát jsme byli pozváni k Martě a Marii po smrti Lazara. Mohli jsme být účastni v příběhu. Vnímat i celý děj jinak. Bylo to opět krásné a obohacující setkání

---

s Ježíšem. Vedeni otcem Serafimem jsme mohli prožít čas v Boží přítomnosti.

A tak Ti, Pane, díky za vše krásné, co jsme mohli načerpat...

(Monika)

Diecézní setkání mládeže:

I tento rok jsem se zúčastnila Diecézního setkání mládeže v Brně, a i tento rok jsem si ho moc užila. Oproti minulým rokům se objevilo pár novinek. Například předprogram v pátek, kterého jsem se bohužel zúčastnit nemohla, nebo obálka, kterou jsme dostali při registraci a měli ji otevřít až na mši odpoledne. Obsahovala povzbuzení, že se nemusíme bát přijmout Boží pozvání ke svatosti. Vždyť i Marie byla mladá, když ji Bůh povolal.

Těšila jsem se hlavně na přednášky a nezklamaly mě. Musela jsem dlouho vybírat, protože všechny měly zajímavý obsah. Nejradši bych šla minimálně na čtyři, což se bohužel nedá.

Po obědě byl program zakončen mší a my jsme se plní zážitků vraceli domů.

(M. Kogerová)

Hrkání na Velký pátek:

HRRRRRRRR! TRRRRRRR! DRRRRRRR!

Co to je?

Inu, je Velký pátek, a protože zvony odletěly do Říma, musí se někdo postarat o jejich náhradu, aby lidi věděli, že už jsou tři hodiny odpoledne. Takto to u nás v Želešicích chodí už léta, že se o půl třetí sejdou děti v kostele, aby si společně prošli Křížovou cestou, pomodlili se, a pak popadli vše, co hrká, klape, řehťá,

zkrátka dělá pěkný rámus. Takto vyzbrojeni potom ostrým tempem projdeme z kostela na jeden konec vesnice, pak zpátky a ještě kus cesty na druhou stranu a průvod se uzavře zase v kostele. Malí koledníci dostanou malé měšečky s nějakým tím Jidášovým grošem a dřevěný arzenál se zase uloží na svá místa. Chcete-li to taky zkusit, doporučuji doplnit výstroj o špuntíky do uší.

(Zorka)

Dětská pouť:

V Želešicích organizujeme pro rodiče s dětmi čas od času takzvanou dětskou pouť. Letošní se konala na Květnou neděli. Ušli jsme asi 6 km po okolí Želešic k Peregrínu. Tématem byla křížová cesta. Cílem bylo, aby si děti trochu víc uvědomily, jak mohla probíhat Ježíšova cesta s křížem, aby si jednotlivá zastavení nějak

---

aktualizovali, aby vznikla jednoduchá křížová cesta – tu jsme se na závěr pomodlili v želešickém kostele. Celou cestu jsme se také střídali v nesení jednoho z dřevěných křížů, které snad před 6 lety děti vyrobily s otcem Vítem na dvorku syrovické fary.

(Terezie Vařeková)

Pouť ke cti a chvále sv. Peregrina se koná 8.5.2018:

- Ze Želešic se vyrazí na pouť od fary ve 13:30
- Z Moravan ve 13:00 od kostela
- Z Ořechova ve 14:00 od pneuservisu

První svaté přijímání:

- V moravanské farnosti se bude první svaté přijímání konat v neděli 17.6.2018 v 10:30 v kostele sv. Václava
- V želešické farnosti v neděli 3.6.2018 v 10:30 v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie

Příprava ke svátosti biřmování:

- Po prázdninách bude probíhat příprava ke svátosti biřmování. První setkání proběhne 6.10.2018 v 18:00 na faře v Moravanech. Následovat bude víkendový pobyt zájemců 19. – 21.10.2018 ve Volfířově. Ke svátosti biřmování by měli přistoupit zájemci starší 15 let.

Noc kostelů 25.5.2018:

- V Želešicích plánujeme výlet do historie kostela, promítání fotografií z dění ve farnosti, hudební vystoupení dětí, prohlídku varhan a možnost zahrát si na ně, prohlídku věže, zábavné a zároveň poučné

aktivitu a také malé občerstvení. Noc kostelů uzavřeme večerní modlitbou se zpěvem ve 21.30 h.

Dětský den a farní odpoledne:

- Dětský den se uskuteční 3.6.2018 od 15:30 na farní zahradě v Moravanech.
- 28.6.2018 se bude konat farní odpoledne na zahradě želešické fary, které zahájíme mší sv. v 17:00

Jáhenské svěcení:

- 23.6.2018 v 9:00 v katedrále sv. Petra a Pavla.

Pěší pouť mužů:

- Vydejte se s námi na pěší pouť mužů na sv. Kopeček ve dnech 20.-24.6.2018. Přihlášky u J. Šímy na tel. 602 600 217.

Modlitby matek – svědectví:

Zakladatelka MM Veronika přijela na pozvání jednoho mladého muže svědčit o MM matek do naší republiky v roce 1996. Mě i moje kamarádky z farnosti velmi oslovil článek o MM v Katolickém týdeníku, tak jsme se vypravily na první setkání do brněnské farnosti v Žabovřeskách. Byla to nádherná odpověď na naši velkou touhu se společně modlit.

MM jsou pro mě nádhernou Boží odpovědí a darem, který předčil všechna moje očekávání. Při každém setkání prosíme Ducha svatého, aby on sám vedl naše setkání, aby nás učil větší lásce, důvěře a odevzdanosti. Stále žasnu, že tak opravdu koná. Mám v srdci velkou vděčnost, že se Bůh opravdu našich dětí ujímá a vede je. A jako velké povzbuzení do života nám všem dává

---

radost z obohacujících setkání ve společenství a z krásných přátelství.

Skrze MM mi Bůh postupně odnímá zbytečnou ustaranost, strach a obavy. Vzala jsem si k srdci doporučení Veroniky, abychom dětem svědčily o Bohu a nenechávaly si pro sebe situace, kdy jsme zažily Boží dotek a pomoc. Když se naskytne vhodná chvíle, ráda jim tato svědectví i ze života druhých předávám.

(Oldřiška)

Byly jsme matky na mateřské, každá 3-4 děti, potkávaly se v kostele a chtěly jsme se společně modlit, střídavě každý týden u jedné doma. Začínaly jsme breviářem, když jsme se doslechly o MM, pozvaly jsme koordinátorku Růženku do farnosti, dostaly jsme brožurku a věděly, že to je ono. Od té doby se modlíme každý týden. Je nás 6 matek, někdy se sejdem jen 2, ale chvíle, kdy můžeme odevzdat své děti Tomu, „který je miluje mnohem víc než my“, je nenahraditelná. Bůh je věrný navzdory našim nevěrnostem a každou naši modlitbu bere vážně.

MM mě učí důvěřovat Bohu jako milujícímu Otci, který zná jménem mě i každé moje dítě, zná jejich cestu...učí mě věrnosti, závislosti na Bohu, učí mě vděčnosti, trpělivosti, když věci nejdou podle mých představ, učí mě přijímat odlišnosti druhých, respektovat svobodu ostatních, naslouchat, ztišit se, věnovat čas...

Bůh nás zve a běží nám naproti...a i to skoro NIC, co jsme schopny mu odevzdat, proměňuje ve velké NĚCO.

Scházíme se 20 let, některé naše děti jsou již dospělé a jsou též matkami, ale naše mateřství trvá, stejně tak i pozvání, „abychom Bohu odevzdaly své problémy“.

(Jitka)

Do společenství MM mě Pán pozval tak nějak něžně, prostřednictvím zpěvu žalmů... MM mě učí jistotě, že Bůh se stará o naše děti (resp. Jeho děti) lépe než my rodiče. A často mě nechává zažít tuto jistotu takovým způsobem, že žasnu...

Ještě bych chtěla říct, že MM mě berou strach o budoucnost našich dětí a vnuků. Věřím, že tento proces bude trvat celý život.

(Lidka)

O MM jsem se dověděla z radia Proglas a velmi mě tento způsob modlitby za děti oslovil. A s jednou maminkou jsme se začaly scházet k MM.

MM mě velmi obohatily tím, že jsem se postupně naučila odevzdávat své děti do Boží vůle a poté i svůj život odevzdat Bohu, ve svobodě a s radostí.

Je toho hodně, ale o jednu radost se podělím. Pro mou dceru vybral Pán toho nejdokonalejšího manžela. A to mi přináší velkou radost.

(Radka)

Moje cesta do modliteb matek se uskutečnila přes modlitby mojí babičky, která mně vyprosila poznání Boha.

Po překonání všech obav z přijetí či nepřijetí do Moravanské farnosti jsem navštívila první mši svatou a začala poznávat za vedení Panny Marie Boha v celé Jeho kráse a Mnohotvárnosti. Byl to pro mě zázrak, stejně jako pozdější pozvání do modliteb matek. Za tímto pozváním stála moje kmotřička Oldřiška, která nás přivedla s Boží pomocí k MM.

Modlitby matek mně ukázaly obrovskou Boží náruč, do které můžu odevzdat své milé blízké. Manžela i děti mu

	<p>můžu neustále s důvěrou odevzdávat a vím, že je v jejich životech. Jsou v nejlepších rukou... <i>(Monika)</i></p>
<p>Vzdělávací cyklus</p>	<p>Prvotní církev</p> <p>Existence Zakladatele křesťanství stojí ve světle dějin jasně, jak to dokládají pohanské (Tacitus, Suetonius, Plinius) nebo židovské (Josephus Flavius) prameny, které se zřetelně zmiňují o Ježíši Kristu. Začátky tohoto „hnutí“ nazýváme prvotní církev.</p> <p>Vznik křesťanství byl procesem dlouhodobým, vyvíjel se pomalu. Tak, jak to naznačil jeho Zakladatel v podobenstvích o kvasu a hořčičném zrně. Z pramenů víme, že apoštol Petr založil křesťanskou obec v Jeruzalémě, a to z Židů – naplnil tak Kristova slova (Mt. 16,18). Sv. Pavel dovedl mladé křesťanství o krok dál, když jej osvobodil od pout Mojžíšova zákona a rozšířil ho do pohanského světa (zde je jistě vhodné zmínit situaci z prvního apoštolského sněmu v Antiochii, kdy sv. Pavel veřejně napomenul sv. Petra, aby se nestranil (nejspíš z bázně před jeruzalémskými judaisty) pohanokřesťanů, kteří nebyli obřezáni (Gal 2,1-10).</p> <p>Ve Skutcích apoštolů se dozvídáme o tom, že Kristovi přívrženci založili náboženskou obec, kterou označovali výrazem ekklésia (církev).</p> <p>Jádrem obce bylo kolegium apoštolů v čele s Petrem, jehož nástupcem byl Jakub. Velmi záhy vzniká diakonát, církevní úřad, sbor sedmi jáhnů (Sk 6,3). Tito měli za úkol obstarat službu stolu a hlásání evangelia. Jak vidíme, začíná se rozlišovat klérus a laici. Ve Skutcích nacházíme pět charakteristických znaků prvních křesťanů:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> - Zachování svazků s chrámem a Zákonem (Sk 2,46) - Bohoslužba se skládala z modlitby, křtu, odpuštění hříchů a lámání chleba - Účinky Ducha Svatého - Společenství statků - Eschatologický ráz, druhý příchod Krista (Parusie) <p>Hlavní představitelé následujícího vývoje byli žáci a spolupracovníci sv. Petra a Pavla. Podle jména známe např. Jana Marka a Silvana, který působil po boku Timotea jako spolupracovník sv. Pavla. Křesťanství se šířilo zejména v zemích, jež byly součástí římské říše. Největší zásluhou sv. Pavla je prolomení nacionálních hranic křesťanství a uvolnění Kristova náboženství do celého světa. Byla to církev pro všechny národy, nejen pro vyvolené.</p> <p><i>Zdroj: KADLEC, Jaroslav: Dějiny katolické církve I. (Michael Ruschka)</i></p>
<p>Pro čtenáře</p>	<p>Název díla: Poznání Boha a veškeré skutečnosti podle Tomáše Špidlíka Autor: Michael Špaček</p> <p>Autor nám v knize připomíná v krátkosti život Tomáše Špidlíka. Dále rozvíjí stěžejní část, ve které nám přibližuje, jakým způsobem Špidlík poznávání Boha charakterizuje, z jakých autorů vychází a co je na cestě (od řecké filosofie po současnost) za poznáním Boha nezbytné.</p> <p>Nechme promluvit samotného autora: „Pravé poznání předpokládá člověka očištěného, akceptujícího nejednoznačnost pojmů, pravd, představ o Bohu, o</p>

---

světě kolem nás, a proto přijímajícího i antinomičnost výpovědí, která je respektem k tajemství i jeho lepším uchopením. Poznání se nesmí zastavit u poznatků nejen pocházejících od smyslů, ale ani od pouhého rozumu, skončilo by u vědění jalového namísto duchovního. Příkladem je velmi nadaný a vzdělaný sv. Bazil, v němž T. Špidlík nepochybně zahlédl i své hledání a touhu po poznání, aby došel toho pravého. Očištěné srdce vedené Duchem Svatým je schopno proniknout nejen do *metafyzické* oblasti, ale i do *metalogické* a nalézat skutečně cenný *logos theoteles*, který v komkoli a čemkoli ukazuje k Bohu či sděluje jeho poselství (v člověku i v církvi, v přírodě, v událostech a dějinách, v Písmu, v kráse a umění). Člověk, Boží obraz má dospět k připodobnění jemu, a to nejen podle zákonů daných lidskou přirozeností, ale také jako jedinečná osoba podle plánu a vedení Prozřetelnosti, jak to na vlastní životní cestě viděl T. Špidlík. Jeho působení a služba lidem potvrzují, jak sám nauku a příklad svých učitelů vstřebal, praktikoval a předával druhým. Ukazuje tak i směr pro rozvíjení *teologie*, jako pravého poznání Boha i všech skutečností, aby nebyla jen lidskou naukou a jejím sdělováním, ale putováním až třeba po vrchol Boží hory, jak to ukazoval na Mojžíšově výstupu v podání sv. Řehoře Nysského.“

(Michael Ruschka)

8 Ježíš si je zavolal k sobě a řekl: „_____ děti přicházejte ke mně...“

9 těm, co chodili s Ježíšem, se říkalo, že jsou jeho ...

10 otec Josefa egyptského

11 otec Ezauův a Jákobův

12 Iz 11, 2 čtvrté slovo (český ekumenický překlad)

(Terezie Vařeková)

Světec

Sv. Vojtěch

Vojtěch se narodil na hradě Libici kolem roku 956. Pocházel z rodu Slavníkovců a dostalo se mu dobrého vzdělání v Magdeburku. Později se stal podjáhнем v pražské katedrále. Vojtěch byl velice citlivý a nesl velmi těžce, že se náboženský život tak odklání od křesťanských hodnot. Snažil se přinést změnu, upozornit na problémy, ale hlavně pomoci

potřebným.

Už na počátku svého působení se Vojtěch dostával do sporů s Přemyslovci, kteří usilovali o převzetí veškeré moci v zemi. Po smrti biskupa Dětmara byl zvolen jeho nástupcem, čehož chtěli Přemyslovci využít k upevnění svého postavení. Podle tehdejších názorů měli církevní hodnostáři sloužit vladaři. Vojtěch tedy váhal, zda přijmout biskupský post, ale nakonec se chopil této role s obrovským zápalem a snahou přinést obnovu celého, nejen křesťanského, společenství.

Vojtěch žil asketickým životem, o vše, co měl, se děлил s chudými a potřebnými. Kázal mravní čistotu,

---

oddanost Bohu a byl proti pohanským způsobům života. Jeho spory se šlechtou, s ostatními církevními představiteli, a dokonce i se samotným lidem ho ale přivedli až do Říma, kde požádal papeže o zproštění z úřadu. Papež mu vyhověl a Vojtěch se uchýlil do benediktinského kláštera v Itálii.

Po třech letech se ale vrátil zpět do Prahy na přání arcibiskupa. Za jeho nepřítomnosti se náboženský život výrazně zhoršil. Vojtěch s dalšími 12 řeholníky žil v břevnovském klášteře a usiloval o reformu diecéze. Bohužel ani tentokrát nezískal důvěru šlechty a odešel zpět do Itálie.

Při svém třetím návratu do Čech se setkal s ještě horší situací. Celý jeho rod byl vyvražděn, v zemi panovala nenávisť a napětí. Vojtěch se tedy odebral na území dnešního Gdaňska, kde šířil evangelium. Poté přešel na území pohanského Pruska, kde nedopatřením vstoupil na místo pro pohany posvátné. Ti se přirtili a Vojtěcha surově zavraždili. Vojtěch byl svatořečen už dva roky po své smrti.

Sv. Vojtěch je pro nás obrovským příkladem mravní křesťanské síly. Nebál se vystoupit proti tehdejšímu způsobu života a poukázat na hříchy lidu. Sám žil velmi přísným životem a pomáhal všem lidem přiblížit se k Bohu, žít v souladu s evangeliem. Byl citlivý k lidským potřebám, obětavý a plný hluboké víry a pokory. Jeho svátek slavíme 23.dubna.

(Magda)

Slovo papeže Františka

Při pravidelné středeční audienci mluvil papež František v cyklu katechezí o křtu s názvem: **Symbol křesťanské víry.**

Podstata křtu jasně vyplývá z jeho liturgické oslavy, proto se papež František zaměřil v dnešní katechezi na význam gest a slov křestní liturgie, díky kterým můžeme pochopit milost a smysl této svátosti.

Svěcená voda

„Vracet se k prameni křesťanského života nás vede k lepšímu pochopení daru, který jsme obdrželi v den našeho křtu,“ řekl papež a zdůraznil, jak je důležité **„Obnovit závazky, pochopit lépe tento dar, kterým je křest, a pamatovat si den našeho křtu.“** Nezapomněl také připomenout úkol, který zadal již minulý týden, tj. abychom znali datum svého křtu, našeho znovuzrození.

Jméno

„Bůh volá každého jménem a má rád každého jednotlivě,“ pokračoval papež a vysvětlil, že křest v nás zapaluje osobní povolání žít jako křesťané. **„Křesťanský život je provázen řadou volání a odpovědí: Bůh neustále vyslovuje naše jméno v průběhu let, své volání nechává zaznít mnoha způsoby, abychom se připodobnili Jeho Synu Ježíši. Tudíž jméno je velmi důležité,“** zdůraznil papež.

„Víra se nemůže koupit, ale může se prosit o dar víry. ‘Pane, dej mi dar víry’ je pěkná modlitba,“ pokračoval papež František s vysvětlením, že křest je odpovědí na evangelium Krista, poté co jsme byli osvíceni milostí Ducha Svatého.

Znamení kříže

Při vstupním dialogu vyslovují katechumeni své přání být pokřtěni, zatímco za děti je vyslovují jejich rodiče a kmotři. **„Výrazem toho je znamení kříže, kterým celebrant a rodiče označí čelo dítěte,“** je uvedeno v křestních obřadech a dále v katechismu: **„Znamení kříže na počátku**

slavnosti vyjadřuje Kristovu pečeť na tom, který mu hodlá náležet, a znamená milost vykoupení, kterou nám Kristus získal svým křížem.“ (KKC 1235)

Znamení kříže je velmi důležité, a proto se obrátil papež na přítomné věřící s otázkou: „**Umí naše děti správně znamení kříže?**“ a všechny důrazně povzbudil, aby nezapomínali učit děti již od mala dělat dobře znamení kříže a připomínali jim, žetím opakují to, co bylo učiněno při křtu.

Zatímco děti jsou označeni na začátku křestní bohoslužby znamením kříže na čelo, dospělí jsou při vstupu do katechumenátu označeni znamením kříže na uších: aby vždy slyšeli hlas Kristův, na očích: aby ustavičně hleděli na Krista, na ústech: aby vždy vyznávali Krista, na srdci: aby v něm bydlel Kristus a na ramenou: aby na sebe vzali jho Kristovo.

Kříž je znamením, které ukazuje na to, kým jsme, „*proto děláme znamení kříže, když se probudíme, před jídlem, když nám hrozí nebezpečí jako obrana proti zlu, večer před spaním, znamená to, uvědomit si sami a říct ostatním, komu patříme, kým se chceme stát,*“ vysvětlil papež František.

(zdroj: www.cirkev.cz)

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Terezie Vařeková, P. Mariusz Sierpniak. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni.zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.